

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Варна, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Родина Б. Петкова
в присъствието на прокурора Зл. Ат. Зл.
като разгледа докладваното от Ерна Якова-Павлова Частно наказателно дело
№ 20213100201335 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.12 от ЗПИИСАЛСМВЛС.

Образувано е по искане на Министерство на правосъдието на Република Австрия с правно основание Рамково Решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС респективно Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода, за признаване на съдебно решение на Landesgericht fur Strafsachen Wien и предаване в България за изпълняване на наложена принудителна мярка включваща лишаване от свобода – настаняване в институция за психично ненормални правонарушители на българския гражданин С.Д. роден на 29.03.1991 г. От представеното писмо се установява, че лицето изтърпява принудителната мярка в институция за психично ненормални правонарушители и се намира на територията на Република Австрия.

В съдебно заседание представителят на ОП-Варна изразява становище за признаване на решението на съдебните власти на издаващата държава и приемане за изпълнение на наложената на С.Д. мярка. Счита, че същият следва да бъде настанен в психиатрично лечебно заведение.

Засегнатото лице С.Д. редовно призован, не се явява и не изразява становище. От приложената към удостоверение декларация от лицето се установява, че същия не е дал съгласие за изпращане на съдебното решение и удостоверението.

Защитникът на Д. счита, че са налице условията за признаване на решението и приемане за изпълнение, което да стане в обикновено психиатрично заведение.

СЪДЪТ, като се запозна с материалите по делото доводите и становищата на страните, **прие за установено следното:**

От страна на съдебните органи на Република Австрия е изпратено Удостоверение по чл. 3 от специалния закон относно решаване на въпросите, свързани с приемането и изпълнението на Решение по дело № 609 Hv 5/2019h на Landesgericht fur Strafsachen гр.Виена (Окръжен съд по

наказателно правни въпроси), влязло в сила на 17.07.2020 г. с което българският гражданин С.Д. е признат за виновен в извършването на територията на Република Австрия на престъпление по §§15,75 StGB – опит за убийство и на осн. §21 ал.1 StGB е изпратен в институция за умствено ненормални правонарушители.

С оглед данните от справка за постоянен и настоящ адрес (с.Слънчево,общ.Аксаково обл.Варна) на български гражданин Ст.Д., Окръжен съд-Варна е компетентния такъв по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

От обстоятелствената част на съдебния акт и удостоверението се установява, че на 07.09.2019 г. във Виена българският гражданин С.Д. в състояние, изключващо вменяемостта, основаващо се на интелектуален дефицит в комбинация с продължаваща употреба на канабис, насочвайки се с откраднат микробус директно към 4 установени и едно неустановено лице се опитал да ги убие, но деянието е останало недовършено поради това, че те или скачат настрани или се скриват зад ел.табло или зад дърво, или са могли да избягат. В удостоверението е посочено, че ако Д. е бил вменяем е щял да бъде наказан съгл. §§ 15,75 StGB, предвиждащи наказание лишаване от свобода от десет до двадесет години или доживотен затвор за опит за убийство. В този смисъл настоящият съд счита, че деянието за което българският гражданин е съден на територията на Р.Австрия се явява и престъпление по българския НК, в частност такова по чл. 342 ал.3 вр. ал.1 вр. чл.18 ал.1. Освен това в представеното удостоверение е отбелязано, че престъплението е сред изброените в чл. 8, ал. 2 ЗПИИСАННЛСМВЛС, при които двойна наказуемост не се изисква.

Не са налице основанията за отлагане по чл. 14 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, нито за отказ за признаване на решението, предвидени в чл. 15 от същия закон. Представеното удостоверение е пълно и съответства на съдебния акт. С.Д. е участвал в съдебния процес, вследствие на който му е наложена мярката, включваща лишаване от свобода - настаняване в учреждение за психично ненормални правонарушители за неопределено време. Ст.Д. е декларирал, че е съгласен с изпълнението на присъдата, но не е дал съгласие за изпращане на съдебното решение и удостоверението, посочвайки като причини за това: лоши условия в затвора и че няма да има свиждане. В разглеждания случай не се изисква съгласие на засегнатото лице, тъй като съгласно чл. 22, ал. 2, т. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдебният акт е изпратен в държава членка – Република България, чийто гражданин е С.Д. и в която същият има местоживееене.

Към 15.11.2021 г. са изтекли 801 дни от изпълнението на мярката, включваща лишаване от свобода, но съгласно австрийското право не съществува претенция(възможност) за условно освобождаване, основаваща се изключително на изтекло време. Тези мерки следва да се изпълняват за толкова дълго време, колкото изисква тяхната цел. По идентичен начин е решен въпросът с продължителността на принудителното лечение и в българското законодателство – чл.92 ал.5 НК.

Според легалната дефиниция за „наказание“ по т.2 от ДР на ЗПИИСАННЛСМВЛС това е всяко наказание „лишаване от свобода“ или мярка включваща лишаване от свобода, постановени за определен или неопределен срок във връзка с извършено престъпление и вследствие на наказателно производство. В случая извършителят на престъплението след като е признат за виновен е освободен от наказателна отговорност поради умствено увреждане, и е настанен в институция за умствено ненормални правонарушители. За това съдът счита, че процесното решение попада в обхвата на специалния закон.

Съгласно чл. 89 от НК на Р.България по отношение на лице, извършило общественноопасно деяние в състояние на невменяемост преди постановяване на присъдата, съдът може да постанови принудителни медицински мерки, като две от тях са „принудително лекуване“ в психо-неврологическо заведение/специална психиатрическа болница. За това настоящият състав на съда прецени, че мярка съответстваща в най-голяма степен на наложената от съда в Р.Австрия е тази по чл.89 б.„в“ от НК – „принудително лекуване в специална психиатрическа болница“, която да бъде приложена по отношение на С.Д., при изпълнение на Решението по дело № 609 Нв 5/2019г.

Съдът като съобрази, че в решението по горепосоченото дело е посочено, че Д. страда от параноидна шизофрения, включително психоза, продължаваща злоупотреба с канабис, бил е на психиатрично лечение в Германия поне от 2014 г. , а без допълнително специализирано лечение той може да извърши друг наказуем акт със сериозни последици, прие, че приложимата мярка следва да се изпълни в Р.България в лечебно заведение за болнична помощ, където се осъществява диагностика, лечение и рехабилитация на хора с психични заболявания, и се провежда наблюдение на хронично психично болни. Като най-близкото такова до местоживеенето на засегнатото лице и на неговото семейство (с.Слънчево обл.Варна) е ДПБ с.Царев брод обл.Шумен, където Д. да бъде настанен след трансфера му от Република Австрия. С оглед на това, че съгласно §25 ал.1 StGB прилагането на мерките е за неопределено време, а за премахването им решава съдът и това трябва да се проверява най-малко годишно, а разпоредбата на чл.91 ал.2 от НК предвижда прекратяването, продължаването или заменяването на принудителното лечение да става във всички случаи след изтичане на шестмесечен срок от настаняването в лечебното заведение, е необходимо лечебното заведение и съответния районен съд да бъдат задължени да уведомяват ОС—Варна за резултата от произнасянето по чл.432 НПК с цел информирание на изпращащата държава членка.

Предвид изложеното и на основание чл.12, ал. 8 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ в Република България Решение № 609 Нв 5/2019г на Landesgericht fur Strafsachen гр.Виена от 27.02.2020 г., влязло в сила на 17.07.2020 г., с което на българския гражданин С.Д. с ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес с. Слънчево общ.Аксаково, обл.Варна е наложена принудителна мярка, включваща лишаване от свобода – настаняване в институция за психично ненормални правонарушители, за извършено от него престъпление по §§ 15,75 StGB на издаващата държава Австрия, съответстващо на престъпление по чл. 342 ал.3 вр. ал.1 вр. чл.18 ал.1 от НК .

НАСТАНЯВА СТ. В. Д. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес с. Слънчево общ.Аксаково, обл.Варна на принудително лекуване в специална психиатрическа болница - ДПБ „Царев брод“.

ЗАДЪЛЖАВА ДПБ „Царев брод“ и съответния районен съд да уведомяват ОС-Варна за резултата от произнасянето по чл.432 НПК с цел информирание на изпращащата държава членка.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд-гр. Варна в 14- дневен срок от днес.

Препис от решението да се изпрати на засегнатото лице.

След влизане в сила на съдебния акт преписи от него да се изпратят незабавно на компетентния орган на издаващата държава, на Върховна касационна прокуратура, ОП-гр.Варна, на Министерство на правосъдието и на ДПБ „Царев брод“.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____